DESERTUL BLESTEMAT

O luminita galbena tulbura intunericul desertului, dansand in adierea uscata a vantului.Trei camile, inghesuite una in alta, urmareau plictisite jocul limbilor de foc si pe cele trei siluete, un tanar si doi batrani ce se incalzeau in jurul focului.
_Noptile desertului ar fi cele mai frumoase minuni lasate de Allah daca n-ar fi si frigul asta blestemat, remarca Cahlen contempland seninul cerului instelat.
_Singurul lucru blestemat de aici este acest desert, il corecta Abdul, mangaindu-si barba cenusie.
Cahlen arunca o privire inspre Abdul, fixand ca de-obicei pleoapa stanga, lipita de orbita goala, cicatrizata.
_E adevarat, il aproba si Serafim, am auzit tot felul de intamplari ciudate despre acest desert si n-am crezut pana cand n-am vazut cu ochii mei, sa ma orbeasca Allah daca va mint!
_Si ce-ai vazut? il intreba plin de curiozitate tanarul Cahlen, ciulindu-si urechile.
_Odata, in timpul unei furtuni napraznice, cam prin aceasta parte a desertului, ma ratacisem de caravana. Acum nu stiu daca vazusem bine caci eram orbit de nisipul ce mi-l arunca vantul in fata dar, deodata, am observat o caravana de sase camile ce rataceau prin furtuna. Insa cand le-am vazut mai de-aproape, mi-am dat seama ingrozit ca acelea, camilele sau ce erau ele, erau descarnate, doar oase albe, roase de nisipul furtunii. M-am speriat de moarte si m-am ascuns dupa o duna, totusi curiozitatea m-a facut sa-mi scot capul si sa le privesc mai bine, dar disparusera. Apoi, din senin, furtuna s-a linistit si m-am apropiat de locul unde le-am vazut ultima oara si... erau acolo. Dar nu mai erau decat niste amarate de schelete imprastiate in nisip.
_Poate le-a dezgropat furtuna, incerca Cahlen sa gaseasca o explicatie.
_Asa as fi crezut si eu daca nu vedeam ce-am vazut si mai ales ca era ceva curios in faptul cum scheletele erau aliniate intr-un sir si pastrau intre ele acea distanta ca si cum ar fi fost o caravana in mers.
_Ei si ? exclama Cahlen. Probabil asa au murit!
_La viata mea am vazut multe caravane ce si-au gasit sfarsitul in desert, dar niciodata nu erau aliniate, n-am vazut niciodata camilele si oamenii unei caravane sa piara toti deodata. Oasele sunt totdeauna imprastiate,

insa ce era si mai ciudat, langa cele sase schelete ale camilelor ce le-am vazut, nu se afla nici o farama de schelet de om.
_Eu i-as da crezare, il aproba Abdul, pentru ca si eu am vazut lucruri ciudate, tot prin aceste parti ale desertului. Undeva in apropiere se afla o oaza, nimeni nu stie exact unde pentru ca nu se prea umbla prin partile acestea ale desertului. Mai demult, cand eram mai tanar, langa acea oaza, am gasit un rup de fecioare frumoase, imbracate in straie cum n-am mai vazut si nici una nu cunostea limba noastra. Le-am intrebat prin semne de unde veneau si cum au ajuns acolo dar nu stiau, dadeau din umeri si aratau inspre Soare, vorbind in graiul acela ciudat.
_Acuma sa nu-mi spui ca au cazut din Soare?! il privi Cahlen neincrezator.
_Nu stiu, nu cred, probabil era ceva legat de lumina lui, in orice caz, le-am luat cu noi si le-am vandut ca sclave si nimeni, niciodata, n-a mai intrebat de ele.
_Ce-am auzit din gura voastra, sunt niste povestiri destul de interesante, zise Cahlen, captivat de spusele batranilor.
_Dar aceasta nu-i nimic, il opri cu un gest Abdul, alta data, chiar m-am ratacit in timpul unei furtuni, acum vreo treizeci de ani. Eram doar eu si camila mea, adapostiti intr-o groapa, aproape acoperiti de nisip cand, pe varful unei dune aparuse o monstruozitate, un om cu trup de sarpe. Fiinta aceea m-a observat si a urlat inspre mine sa stau pe loc insa m-a cuprins groaza, am iesit din groapa, am incalecat camila si-am luat-o la goana. Dar aratarea demonica s-a luat dupa mine, tarandu-se pe trupul ei de sarpe, aproape m-a ajuns si a scuipat inspre mine cu o otrava dar nu m-a atins. In schimb, camila s-a prabusit sub mine in nisip. Abia apoi o arsura groaznica pe fata si pe maini mi-a mancat pielea si carnea in locul asta, le arata batranul partea descarnata a fetei si o urma pe mana, si mi-am dat seama ce norocos am fost ca am scapat numai cu atat.
_Si camila ? intreba Serafim.
_Demonul s-a aruncat asupra ei si a strangulat-o, oricum nu mai scapa cu viata caci picioarele din spate si dosul ii erau o rana sangeranda.
_Si ce s-a intamplat cu fiinta aceea ? intreba si Cahlen, cu ochii mariti de groaza.
_Nu stiu, nimeni n-a mai intalnit-o vreodata.
_Allah stie ce-a fost si doar cu mila lui Allah ai scapat cu viata ! incheie pios Serafim.
_Si multe intamplari mai pot sa-ti povestesc, unele auzite din batrani, spuse de bunici si chiar strabunici. Au fost vazute caravane imense incarcate de bogatii, armate numeroase comandate de bieti pastori sau

sclavi, un sarac ajuns un puternic emir, lumini ciudate si fulgere rasarite din senin deasupra desertului lipsit de nori, mari ce apareau in mijlocul desertului fara sa cada un strop de apa, zile si nopti de doua ori mai lungi, monstruozitati, oameni ce zburau, stele ce cadeau la pamant si se ridicau iar la cer, serpi si insecte uriase, oameni giganti ce atingeau cu fruntea cerul, multi zic ca l-au vazut chiar si pe profetul Mahomed, acum vreo douazeci de ani si tot in aceste parti ale desertului si as mai putea continua la nesfarsit.

_Si eu cum de n-am prea auzit de povestile astea? se mira Cahlen.

_Deoarece nimeni nu mai are curajul sa vorbeasca, il lamuri Serafim, lumea ii considera nebuni pe cei ce povestesc, isi bate joc de ei, ii injura si nu de multe ori i-au batut prin piete. De fapt si aici e ceva necurat, inainte toti credeau ca intradevar, ceva ciudat se petrece in desert dar dintr-o data, acum cativa ani, toti si-au schimbat parerea peste noapte, incepand sa-i asupreasca pe cei ce povestesc asemenea intamplari. Chiar si eu am suferit din cauza asta, de parca ar fi un blestem...

Abdul arunca un lemn pe focul ce incepuse sa paleasca, provocand un nor de scantei portocalii ce se ridicara in aer intr-un dans dezmatat ca apoi sa piara in strafundurile intunericului. Tacerea se cuibari intre cei trei barbati ce cugetau la cele povestite, urmarind pierduti flacarile focului care se zbatea in suflarea aspra a vantului ce se intetise brusc. Abdul isi ridica privirea inspre cer si spuse:

_Cred ca vine-o furtuna, sa ne-adapostim!

_Ma duc sa verific camilele, spuse Cahlen, ridicandu-si cu greu trupul amortit.

Vantul incepuse sa suiere tot mai strident, aruncand peste oameni si animale vartejuri de praf. Un taciune, prins intre ghearele de nisip ale furtunii, zbura prin aer si ateriza in mijlocul camilelor. Acestea se ridicara speriate si mugind inspaimantate, incepura sa alerge dezorientate. Cei trei oameni sarira sa le linisteasca, dar o camila se indeparta si disparu in noapte.

_Camila mea! urla disperat Cahlen. Ma duc dupa ea.

_Stai! N-are rost, incerca sa-l opreasca Abdul, te vei rataci si tu in furtuna!

_Intetiti focul, cred ca am vazut unde-a fugit! urla Cahlen pierzandu-se in noapte.

Serafim lua cateva crengi uscate sa le arunce pe foc dar o rafala de vant se napusti asupra lui si-l inabusi.

_Pe Allah, se stinge focul, fa ceva...

...

Era deja ziua, insa furtuna nu se oprise din dansul ei turbat. Nisipul se zbatea in joaca vartejurilor innebunite ale vantului, formand o ceata maronie ce orbea orice fiinta surprinsa de furtuna in desert. Camila, cu pleoapele stranse, cu cocoasele aproape golite de apa, se tara parca in sila, trasa de o silueta, imbracata in straie candva albe, acum murdare de transpiratie si praf. Ochii lui intredeschisi clipeau des, incercand sa se curete de nisip dar in zadar caci si glandele lacrimale ii secasera demult. Gura uscata, plina de nisip, cersea dupa un strop de apa iar stomacul chinuit de sete si foame se stranse nascand un gol dureros in abdomen.
_Sa-l ia dracu de vant afurisit, injura Cahlen, pe Allah, cum mai scap eu de-aici ? Nici urina nu mai am sa-mi astampar setea. Ce sa fac? isi chinuia mintea acesta. Omor dracului animalul si-i beau sangele, altfel nu mai scap!
O rafala de vant il cuprinse jucandu-se cu el, impungandu-l cu mii de ace, Cahlen se poticni si cazu. Camila ce-si apleca capul, trasa de zabala ce-i ranea gura, mugi incetisor de durere.
_Taci, tu proasta, ca te-omor! striga Cahlen enervat.
Se ridica cu greu, privind camila in ochii tristi si-i trase un pumn in gat. Aceasta isi feri din instinct capul. Nu era pentru prima oara cand era tratata astfel. Un gand il fulgera pe barbat caci isi duse mana la sold unde isi tinea pumnalul.
_Te ucid! se rasti Cahlen dar se inmuie in privirea aceea ce parca cersea mila. Te mai las, se razgandi, poate te iert, te las in viata daca ma scoti din infernul asta... daca ma duci la apa.
Cahlen privi in sila animalul pe care-l invinuia ca s-au ratacit de ceilalti doi tovarasi de drum, parca asteptand un raspuns, dar camila il privea indiferenta, lingandu-si buzele rasfirate cu limba uscata, umflata de sete.
_Ai auzit curva de harem? Iti las viata daca ma duci la apa, daca nu, cum vine seara te-am si omorat!
Nici nu termina bine cu amenintarile caci camila si schimba directia, acum vantul suflandu-le nisipul drept in fata.
_Vad ca ai ales calea cea potrivita,spuse ironic Cahlen,zambind sinistru,pana deseara!
Porni in urma camilei,cu capul plecat, aparandu-si fata de biciuirea dureroasa a nisipului rascolit. Calatorira asa inca vreo doua ore, printre dunele ravasite de furtuna, prin marea de nisip orbitor.Valuri uscate ii asaltau pe om si animal, incercand sa-i inece, sa le smulga carnea de pe oase, sa-i ingroape si sa-i transforme si pe ei in particule fine de nisip. Deodata, camila se opri adulmecand aerul uscat. Cahlen ii urmari privirea

si zari in fata, la vreo cinzeci de metri, trei copaci uscati si batuti de furtuna, aplecati grotesc inspre sol.
_O oaza! exclama el uimit, pornind in goana, urmat imediat de camila. Animalul il depasi indreptandu-se inspre o gaura sapata in nisip.
_Misca-ti curul imputit din calea mea! zbiera Cahlen imbrancind animalul indaratnic.
Camila pufni nervoasa pe nari, lovind cu picioarele nisipul.
_A! Vrei sa ma lovesti?
Cahlen isi lua avant si lovi furios cu piciorul in burta camilei ce sari intr-o parte, oprindu-se la doi metri de el, de unde il masura sfidatoare, ceea ce-l enerva si mai rau pe om:
_Ce te uiti ca o curva? Poate vrei sa te gadil cu pumnalul printre maruntaie! ameninta Cahlen agitandu-si cutitul inspre camila ce mai facu cativa pasi inapoi, precauta.
_Las’ ca te prind eu, dupa ce-mi astampar setea, ii arata el pumnul, si-am sa-ti tai gatul si-am sa-ti arunc ochii la vulturi!
Sfarsind cu amenintarile, Cahlen se apleca sa studieze putul. Adulmeca indelung, simtind aerul statut insa destul de umed. O funie din piele era legata de cel mai apropiat copac si se pierdea in intunecimea putului, o firava punte de salvare, roasa de biciuirea aspra a nisipului. Cahlen o prinse cu grija in maini si incepu sa traga incetisor de ea, simtind cum ceva greu se balanseaza la capat. Usor, cu rabdare, reusi sa scoata la lumina o oala mare, aproape plina cu o apa mizera, cenusie, insa in acele parti neumblate ale desertului, o asemenea apa infecta era o adevarata avere. Cahlen chiui de bucurie, privind apa cese unduia dintr-o parte in alta, tulburandu-se.Camila, cu limba atarnand printre dinti, mugi cu pofta, cersind si ea cateva guri de apa.
_Tu ce vrei? se rasti Cahlen. Doar nu crezi ca te voi servi pe tine prima? Mai bine te-ai intreba daca am sa-ti las!
Si pufni intr-un ras isteric apoi, ca si cum si-ar fi amintit ceva, se opri brusc si lua o gura de apa. Se stramba de gustul amar al lichidului, dar ridica nepasator din umeri, privind in directia camilei, zambind tamp:
_Vrei si tu, nu-i asa?
Apoi ridica oala si sorbi cu nesat apa puturoasa, spre indignarea camilei ce incepu sa zbiere strident, agitandu-se in jurul lui. In timp ce Cahlen inclina oala, se auzi un zanganit ca de metal si ceva greu cazu drept in capul lui.
_Aaah! urla el gutural, scapand oala din brate.

Un obiect auriu se rostogoli in nisip, camila se napusti asupra lui si incepu sa linga lacoma picaturile de apa ce straluceau pe suprafata lui. Cahlen privi obiectul mirat, tinandu-se cu mana de locul lovit.

...

“Sistem activat... initiez program materializare. Proiectez holograma. Contact efectuat...”

...

_Da-te la o parte! marai Cahlen lovind camila, alungand-o de langa obiect. Aceasta se indrepta inspre oala, culegand si de pe aceasta ultimele picaturi de apa, dar brusc isi ciuli urechile si adulmeca aerul. Cahlen ridica obiectul, il curata de nisip, il studie atent, remarcandu-i forma bizara si-i iesira ochii din cap de uimire cand observa ca suprafata lui era din aur curat, incrustata cu cristale mari si limpezi. Isi reveni din emotir cand observa cum acesta ii tremura usor intre maini, apoi un bazait abia perceptibil il facu sa-l duca la ureche. Asculta concentrat cum bazaitul crestea in intensitate, transformandu-se intr-un sunet ascutit, asurzitor. Cahlen arunca contrariat obiectul, ducandu-si mainile la urechi si mai sa moara de spaima cand un fulger de lumina imens aparu dintr-un cristal alb aflat pe mijlocul suprafetei acestuia. Fulgerul se transforma intr-o fiinta gigantica, stralucitoare, ce depasea cu mult cei trei copaci ai oazei.
_Allah?! Cu ce-am pacatuit de-ai trimis duhul acesta inspaimantator, incepu Cahlen sa zbiere infricosat, aruncandu-se la pamant, ... ce vrei de la mine?
Speriat, se tara prin nisip pana in spatele camilei, cu ochii mariti de groaza, tremurand din tot corpul, incapabil sa reactioneze mai mult, adica s-o rupa la fuga printre dune.
_Cu ce-am gresit in fata ta? Caci toata viata te-am slujit si respectat!
Camila parca il privea mirata, neintelegand de ce tot urla stapanul ei.
_De ce? Pentru ca am pradat cativa calatori rataciti prin desert? Dar asta aproape toti o facem cand avem ocazia! Sau ca mi-am inselat fratii in legatura cu averea lasata de parintii mei dragi? Ca nu i-am respectat nici pe parinti cand acestia inca mai traiau? Ca doar n-o sa ma pedepsesti ca mi-am chiuit animalele!
Pana la urma, Cahlen se opri din lamentari observand ca, deocamdata, n-a patit nimic.

...

“...contact efectuat, detectez doua forme de viata ... procesez identificarea contactului. Initiez analiza amprenta filogenetica... descifrat amprenta contact. Activez holograma...”

...

_Sistem activat... Estimare durata trei pana la epuizarea resursei... Care este prima dorinta? tuna vocea grava a aparitiei ce stralucea in irizatii misterioase de lumini.
Cahlen se ridica in picioare, curiozitatea invingandu-i teama, mai ales ca pericolul de-a fi pedepsit de catre Allah trecuse. Deocamdata. Aratarea imensa ii privea din inaltimi, ca si cum ar sfida cele doua fiinte minuscule, amarate aflate undeva jos, pe pamant. Mainile si le tinea incrucisate, inlantuite in muschi puternici, dintre umeri se ridica un gat mai gros ca la un taur peste care se profila un cap urias, cu doi ochi stralucitori de foc, despre care, Cahlen avea impresia ca-l parjoleau mai tare ca si Soarele. Ii era iar sete. Probabil de emotie.
_Oare sa fii tu? Duhul despre care povesteau batranii? se invrednici Cahlen sa vorbeasca.
_Am avut multi stapani...
_Ha ha ha! Tu esti! Ce noroc pe mine! Ai sa-mi indeplinesti trei dorinte! Allah sa fii slavit in veci si binecuvantat fie profetul tau, Mahomed! nu mai contenea Cahlen, simtind cum norocul i-a cazut in cap, odata cu lampa.
_...acum tu esti stapanul meu, astept prima dorinta! tuna iar duhul, scrutandu-i cu privirea.
_Atunci iti poruncesc sa ma faci cel mai...
Camila mugi abia auzit.

...

“...Formulez prima dorinta: ”om”. Activat sistem decodificare lant genetic... posibila recombinare genetica ... dematerializare ... restructurare moleculara ... materializare ... proces indeplinire prima dorinta activat...”

...

_Hai! Ce mai astepti? se rasti Cahlen. Indeplineste ce ti-am poruncit!
_Indata stapane !raspunse duhul ,aplecandu-si servil fruntea.
Isi cobora privirea, fixand camila, isi indrepta mainile uriase inspre ea si un fulger stralucitor invalui oaza.

_Pe ochii lui Allah, care vad si cuprind totul, exclama uimit Cahlen, ce-a fost asta?
Acesta privea prostit locul unde camila lui disparuse in fulgerul de lumina.
_Ai nevoie de o camila ca sa ma faci cel mai puternic emir ? Necunoscute sunt caile tale, Allah din ceruri!
_Nici gand..., se auzi in spatele sau o voce calma.
Chalen se sperie ingrozitor cand privirea ii cazu pe o persoana ce aparuse exact in locul camilei, doar ca aceasta fiinta era un barbat chipes, cu o mica barba, la vreo treizeci de ani, imbracat cu haine identice cu a lui, murdare si abordand un suras intelegator, adica el. Un alt Cahlen.
_Ah, era sa uit! Stii? Eu sunt stapanul lampii! ii zambi cu compasiune celalalt Cahlen.
_Nu se poate! Tu? ... O dobitoaca fara creieri? nu-si mai putea retine Cahlen dezamagirea, coplesit de intorsatura lucrurilor.
_Destul cu jignirile! i-o taie scurt acesta. M-ai chinuit destul in viata asta amarata, asa ca ti-a venit timpul sa stii si tu ce este aceea o viata de camila!
_Ce vrei sa spui?... Nu, te rog, iti promit ca n-am sa-ti mai fac rau, am sa-ti fiu ca un frate...
_Duhule, as avea o a doua dorinta...
_...si-am sa le zic la toti ca esti fratele meu geaman, pierdut de mic..., plangea Cahlen cazut in genunchi.
_...te rog sa-l faci pe “fratele meu”... o camila!
_...si-ti voi fi devoatat pana la moarte! mai reusi sa articuleze Cahlen, ingrozit cand...

...

“...inregistrat a doua dorinta. Formulez : ”transformare om in camila”. Activat sistem decodificare genetica... posibila recombinare genetica... dematerializare... restructurare moleculara... materializare... proces indeplinire a doua dorinta activat!”

...

...un fulger orbitor il invalui. Isi simtea sfasiata fiecare particica de trup, apoi nu mai realiza nimic. Era camila.
_Bun! zise celalalt Cahlen, frecandu-si mainile ca dupa o treaba bine facuta. Acum poti sa-mi fii devotat pana la moarte, zise el mangaind

incantat camila ce-l privea speriata. Acum a treia dorinta. Si pentru ca n-am prea profitat material de pe urma dorintelor...
_Stapane, iti amintesc ca aceasta este ultima dorinta! tuna formal duhul.
_Stiu, confirma Cahlen, de aceea iti poruncesc... sa-mi indeplinesti iarasi cele trei dorinte...

...

“Inregistrat a treia dorinta. Formulez: ”indeplinirea celor trei dorinte”. Date incomplete. Interpretare porunca. Listez “dorintele”.
Reformulez prima dorinta: ”Transformare camila in om.”
Reformulez a doua dorinta: ”Transformare om in camila.”
Reformulez a treia dorinta: ”Indeplinirea celor trei dorinte.”
Posibile recombinari genetice... pana la punctul critic cand...”

...

Cahlen enumera pe degete ce sa ceara apoi spuse:
_Duhule! Urmatoarea mea dorinta este sa ma faci cel mai puternic emir...
Dar se opri consternat cand observa cum duhul isi indreapta mainile inspre camila si un fulger orbitor o invalui.
_Pe sfintele legi ale lui Allah! Ce faci? Ai nevoie de o camila sa ma faci un emir putern...
Insa ramase fara grai cand observa cum in locul camilei aparu adevaratul Cahlen. Imediat urma un alt fulger de lumina ce-l invalui, simtind cum fiecare fibra din trupul sau este sfasiata, apoi nu mai realiza nimic.Era iarasi camila.
_Dreapta este judecata lui Allah cel atotputernic, ingaima infricosat primul Cahlen, oamenii sunt oameni iar animalele... animale! Iti jur tie Allah, pe ce-am mai sfant ca n-am sa mai gresesc in fata ta...
Dar nu mai reusi sa-si termine promisiunea caci un nou fulger de lumina il invalui, sfartecandu-i trupul.

...

Abdul si Serafim priveau inmarmuriti orizontul sfasiat de fulgerele aparute din senin. Macinati de curiozitate, indreptara camilele inspre acea directie, galopand cateva sute de metri cand, de dupa o duna uriasa aparu o oaza, unde doua fiinte ce semanau izbitor de mult cu Cahlen, se privira pentru o clipa inspaimantate, apoi un Cahlen se transforma intr-o camila si

dupa putin timp, reveni la forma initiala. In aceeasi clipa trecu si celalalt Cahlen prin aceleasi transformari si tot asa, intr-un ciclu neantrerupt ce devenea tot mai alert, scaldat in strafulgerari orbitoare.
_Pe sfantul nume al lui Allah! Ce se-ntampla acolo? abia reusi Serafim sa vorbeasca.
Privira cateva clipe monstruoasele transformari ce se desfasurau din ce in ce mai alert, deoarece, de la un timp, omul nu mai putea fi deosebit de animal.
_Hai sa plecam, l sfatui ingrozit Abdul, nu mai vreau sa am de-a face cu blestematii de astea!
Insa tocmai cand cei doi btrani se indemnau sa plece, o explozie violenta matura suprafata oazei si cele doua fiinte Cahlen-camila disparura fara nici o urma. Din cauza socului exploziei, obiectul auriu aluneca in groapa si nisipul se scurse peste el, acoperindu-l. Dupa o vreme, desertul rascolit de explozie se linisti, nepasator, imun la cele intamplate pe suprafata lui. Cei doi batrani ridicara nevinovati din umeri, incalecara pe camile si pornira nepasatori mai departe.
_Ce sa-i faci, desertul asta-i blestemat!

...

“...pana la punctul critic cand materializarea va coincide cu dematerializarea si se vor anula reciproc... Holograma dezactivata, program materializare oprit... Sistem dezactivat...”

...